

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115200157
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4115200157.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Goliašová Gabriela, s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, proti odporkyni: N. E., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom M. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom: JUDr. N. I., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Nitra, o zaplatenie 596,82 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Nitra č.k. 12C/5/2015-42 zo dňa 18.2.2015.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 534,54 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 19,94 eura a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 534,54 eura od 18.12.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 7.1.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 596,82 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 9.10.2013 uzatvoril s odporkyňou Úverovú zmluvu, poskytol jej revolvingový úver vo výške úverového rámca v sume 500 eur prostredníctvom úverovej karty. Odporkyňa bola v omeškani so splácaním záväzku a listom dňa 29.4.2014 bola vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru. Dlh pozostáva zo sumy 400 eur, čo je istina, zo sumy 38,54 eura, čo je úrok, zo sumy 36 eur za upomienku, zo sumy 9,78 eura, čo je poplatok za výpis z účtu, zo sumy 96 eur, čo je CoC istina, zo sumy 4,50 eura, čo je poplatok za SMS notifikáciu, zo sumy 12 eur, čo je poplatok za upomienku.

Okresný súd Nitra vo veci vydal dna 18.2.2015 platobný rozkaz sp.zn. 12C/5/2015, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporkyni. Šetrením sa súdu pobyt odporkyne nepodarilo zistiť a preto postupoval s poukazom na § 29 O.s.p. a ustanovil jej opatrovníka.

Súd vo veci pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, úverovou zmluvou, pravidlami programu, sadzobníkom, úverovými podmienkami, poistnými podmienkami, výzvou na zaplatenie, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, výpisom čerpania splátok a úhrad, platobným rozkazom, správami zo šetrenia pobytu odporkyne, uznesením o ustanovení opatrovníka a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľ uzatvoril dňa 9.10.2013 s odporkyňou Úverovú zmluvu č. 6310008785, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 500 eur prostredníctvom úverovej karty a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 4 % z dlžnej čiastky. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 26,28 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 26,59 %, RPMN vo výške 38,7 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 590,73 eura.

Odporkyňa prostredníctvom kreditnej karty čerpala finančné prostriedky, z návrhu ako aj z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že odporkyňa čerpala úver vo výške 500 eur, odporkyňa si neplnila riadne svoje povinnosti vyplývajúce jej z uzatvorenej úverovej zmluvy, dostala sa do omeškania so splátkami, uhradila len čiastku 4 eurá, výzvou zo dňa 25.11.2014 bola vyzvaná k splateniu dlžnej čiastky vo výške 613,39 eura, výzvou zo dňa 29.4.2014 bola vyzvaná k splateniu celého úveru vo výške 596,82 eura.

Z výpisu z účtu vyplýva, že odporkyňa z celkovej čerpanej sumy 500 eur uhradila sumu 4 eurá.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 596,82 eur, ktorá pozostáva zo sumy 400 eur, čo je dlžná istina, zo sumy 38,54 eura, čo je úrok, zo sumy 36 eur za upomienku II., zo sumy 9,78 eura, čo je poplatok za výpis z účtu, zo sumy 96 eur, čo je CoC istina, zo sumy 4,50 eura, čo je poplatok za SMS notifikáciu, zo sumy 12 eur, čo je poplatok za upomienku II.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zák.č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa ods. 3 cit. zák. ust. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 1. zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 OZ ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprímeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prípadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z meškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 účinnou od 01.01.2000. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do nášho právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté, na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprímeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nálež Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7 CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu. Spory týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľských úveroch sú občianskoprávnymi vecami a podstata vzťahu založeného poskytnutím spotrebiteľského úveru je občianskoprávna (uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/56/2011-86 z 29.03.2011). Súd tak právny vzťah účastníkov posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

Z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si uplatňoval voči odporkyni nárok vzniknutý z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 9.10.2013, a to konkrétne nárok na zaplatenie sumy 596,82 eura s príslušenstvom. Z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si uplatňuje žalované plnenie, na základe právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť podľa prísl. ust. zákona č. 258/2001 Z.z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle ust. § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní bolo nesporne listinnými dôkazmi preukázané, že odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 500 eur a odporkyňa uhradila len sumu 4 eurá, v dôsledku čoho jej zostal dlh na istine vo výške 496 eur a v dôsledku neplácania úveru riadne a včas vznikol

navrhovateľovi nárok aj na zaplatenie úroku a úroku z omeškania, ktorý v návrhu špecifikoval sumou 38,54 eura - ako úrok a sumou 19,94 eura ako úrok z omeškania vyčíslený za obdobie od 17.5.2014 do 17.12.2014. Jedine v časti uplatnenej sumy 62,28 eura a to sumy 36 eur titulom upomienky, 12 eur, titulom upomienky , 9,78 eura titulom poplatku za výpis z účtu a 4,50 eura titulom poplatku za SMS súd nepovažoval návrh za podaný dôvodne a v tejto časti ho zamietol, pretože navrhovateľ vyzýval odporkyňu na úhradu jej záväzku štyrmi upomienkami, čo vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad, do spisu doložil len dve výzvy, nepreukázal však aké skutočné náklady mu vznikli s uvedenými výzvami, pričom svoj nárok si uplatnil na základe úverových podmienok Clubcard kreditnej karty Premium , v zmysle ktorých mal za opakovanú upomienku nárok na celkové náklady vo výške 12 eur. Tým, že navrhovateľ súdu nepreukázal, aké skutočné náklady mu s vypracovaním týchto upomienok a urgencií vznikli, pričom odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ustanovenia zmluvy, ktoré sa týkali výšky týchto nákladov, súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka zistil, že takéto ustanovenia neboli dojednané individuálne, a preto sú neplatné. Odporca ako spotrebiteľ, teda slabší článok v uzatvorenom zmluvnom vzťahu nemal možnosť ovplyvniť tieto ustanovenia vopred pripravenej zmluvy, a teda súd návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. O neplatné zmluvné dojednania sa jedná aj v prípade požadovaných poplatkov titulom poplatku za SMS a poplatku za výpis z účtu, pretože uvedený poplatok bol zjednaný v rozpore s požiadavkou dobrých mravov, na ujmu spotrebiteľovi, zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedenému poplatku chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu medzi odporcom a navrhovateľom. To, za čo boli poplatky účtované je len administratívna činnosť navrhovateľa, ktorá logicky súvisí s jeho predmetom podnikania a charakterom uvedeného zmluvného záväzku. Poplatok tak slúži len navrhovateľovi na úhradu jeho administratívy, pokiaľ je takáto administratíva vôbec vykonávaná. Za uvedený poplatok nie je odporcom poskytovaná žiadna služba. Dojednanie takéhoto poplatku je tak neplatným podľa ustanovení § 53 ods. 1 OZ. K rovnakému záveru prišiel vo svojom rozhodnutí zo dňa 7. 6 2011 aj Spolkový súdny dvor (Bundesgerichtshof) vo svojom rozsudku sp. zn. XI ZR 388/10, ktorého právne závery sú vzhľadom na mieru zhodnosti slovenskej a nemeckej právnej úpravy, keď obe vychádzajú zo smernice Rady 93/13/EHS, plne aplikovateľné aj podľa slovenského práva. V zmysle ustanovení § 37 OZ je tak dojednanie o uvedenom poplatku neplatné. Dojednanie poplatku za neexistujúcu službu je s prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, rovnako konaním priečiacim sa dobrým mravom, a teda dojednanie daného poplatku je neplatné podľa ustanovenia § 39 OZ a účtovanie takéhoto poplatku je v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovení § 3 OZ.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 173 ods. 2 O.s.p. platobný rozkaz zrušil pre nedoručenie do vlastných rúk odporkyňi a a uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 534,54 eura , vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 19,94 eura a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 534,54 eura od 18.12.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., v čase omeškania platila úroková sadzba vo výške 5,05 %, keďže navrhovateľ požadoval úrok z omeškania vo výške 5,25 %, vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd návrh zamietol. Úrok z omeškania je požadovaný od 18.12.2014, pretože do 17.12.2014 si navrhovateľ úrok z omeškania vyčísľil sumou 19,94 eura.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej v lehote 30 dní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.